



พี่น้องชาวอิคิลอ์ฐาที่เคารพทุกท่าน

ขอชูโกร์ต่ออัลลอฮฺ ﷻ ที่ทรงประทานโอกาสแก่เราพร้อมเฉลิมฉลองในเช้าวันอิคิลอ์ฐา ประจำปี ฮ.ศ. 1430 พร้อมกับประชาชาติมุสลิมทั้งโลกด้วยการเปล่งเสียงดังทว่าท้ด้วยเสียงดักบิร **الله أكبر** เพื่อแสดงจุดยืนและประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันว่า อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยิ่งใหญ่เหนือสรรพสิ่ง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยิ่งใหญ่เหนืออำนาจและการปกครองทั้งปวง อัลลอฮฺ ﷻ ทรงยิ่งใหญ่เหนืออารมณ์และความรู้สึกทั้งมวล

ด้วยเสียงดักบิร **الله أكبر** เท่านั้น ที่ทำให้อำนาจอันล้นฟ้าของพระราช ฟิรเอาน์กษัตริย์จ่อมอหังการด้อยล่มสลายลง

ด้วยเสียงดักบิร **الله أكبر** เท่านั้น ที่ทำให้กองทัพนักรุกอันเกรียงไกรยอมสยบต่อนบีอิบรอฮีม

ﷺ ผู้ยืนหยัดต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ ﷻ อย่างโดดเดี่ยวเดียวดาย

ด้วยเสียงดักบิร **الله أكبر** เท่านั้น ที่นบีอิบรอฮีม ﷺ ขอมฝืนใจเชื่อศฤกรันบิอิสมายิล ﷻ ซึ่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้เปลี่ยนเป็นแกะขาว ชั่วพริบตาในเวลาต่อมา และกลายเป็นต้นตำรับของการเชือด قربานเช่นวันนี้

ด้วยเสียงดักบิร **الله أكبر** เท่านั้น ที่นบีมุหัมมัด ﷺ ขอมกัดฟันต่อสู้อุปสรรคของการดะวะฮฺ ท่ามกลางความท้าทายด้วยบททดสอบและการบังคับข่มขู่สารพัดวิธีการเข้าวนด้วยสิ่งล่อใจ และการทรมานด้วยวิธีการปาเถื่อนและโหดร้าย

ด้วยเสียงดักบิร **الله أكبر** เท่านั้น ที่บรรดาเศาะฮาบะฮฺยอมต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่พร้อมนบีมุหัมมัด ﷺ เพื่อปกป้องอิสลาม แม้ต้องแลกด้วยคนรักและทรัพย์สินเงินทอง หรือแม้กระทั่งชีวิตก็ตาม

ด้วยเสียงดักบิร **كَرُّهُ** اللهُ เท่านั้นที่บรรดาเกาะ  
ลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมทั้ง 4 และบรรดาผู้นำอิสลามได้โบก  
สะบัดธงอิสลามไปทั่วทุกมุมโลก เพื่อป่าวประกาศถึง  
ธรรมแห่งอิสลามสู่มนุษยชาติทั้งมวล

ด้วยเสียงดักบิร **كَرُّهُ** اللهُ เช่นเดียวกัน ที่เรา  
รวมตัวกันอยู่ ณ ที่นี้ พร้อมกับบรรดาผู้ประกอบพิธี  
ฮัจญ์ ที่กล่าวเสียงดักบิรก้องกังวานทุ่งอะรอฟะฮ์ ทุ่งมีนา  
ทุ่งมุซดาลีฟะฮ์ รอบกะบะฮ์ เพื่อประกาศว่า อัลลอฮ์ **ﷻ**  
ทรงยิ่งใหญ่ และมวลมนุษยชาติล้วนเป็นบ่าวของพระองค์  
เท่านั้น

เสียงดักบิร **كَرُّهُ** اللهُ ช่างมีพลังมหาศาลต่อการ  
เปลี่ยนแปลง ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคมและ  
ประเทศชาติ หากผู้กล่าวเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อความหมาย  
ของ **كَرُّهُ** اللهُ อย่างแท้จริง

ไม่ใช่กล่าวเพียงแค่ลมปาก แต่ไม่สามารถเกาะ  
ประตู่หัวใจสู่การเปลี่ยนแปลงในโลกแห่งความเป็นจริง  
ปากตะเบ็งเสียงว่า **كَرُّهُ** اللهُ แต่ในก้นบึ้งของหัวใจโดย  
แท้จริงแล้วคือ อำนาจลาภยศเท่านั้นที่ยิ่งใหญ่ เงินทองที่  
ยิ่งใหญ่ ญาติสนิทมิตรสหายของตนคือผู้ยิ่งใหญ่  
แม้กระทั่งในบางครั้งก็ยึดถืออารมณ์กิเลสของตนเอง  
เป็นผู้ยิ่งใหญ่ เมื่อใดที่ผลประโยชน์และความรู้สึก  
เหล่านี้ไปขัดแย้งกับคำสอนของอัลลอฮ์ **ﷻ** แล้ว ยังมี  
มุสลิมบางคนยอมสละทิ้งศาสนาของอัลลอฮ์ **ﷻ** และ  
จำนนต่อผลประโยชน์ดังกล่าวอย่างว่านอนสอนง่ายเลย  
ทีเดียว

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، والله الحمد

อิสลามเป็นหลักศรัทธาหรืออะกิดะฮ์อันสูงส่ง  
ส่วนหนึ่งที่เป็นอัตลักษณ์ของศาสนานี้คือ สามารถ  
ปลุกฝังความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีให้หัยยัง โส เสริมสร้าง

วิญญาณของความเชื่อมั่นที่ไม่ประมาทเลินเล่อ และความรู้สึกเจ็บสทงบที่ไม่เผลอเรือ สามารถทำให้มุสลิมเกิดสำนึกต่อพันธกิจอันสูงส่ง คือนำมนุษยชาติที่กำลังหลงระเริง พร้อมชี้้นำพวกเขาสู่ศาสนาอันมั่นคงและเส้นทางอันเที่ยงตรง ปลดปล่อยเพื่อนมนุษย์ออกจากความมืดมนสู่แสงสว่าง จากการเคารพบูชามมนุษย์ด้วยกัน ผู้การเคารพกักคึดอ้อลลอสู่อผู้ทรงเอกา จากความชั่วร้ายของปรัชญาและแนวคิดต่างๆ ผู้ความยุติธรรมของอิสลาม จากความคับแคบของ โลกนี้ ผู้ความยิ่งใหญ่ไพศาลของอาคิเราะฮ์อันนรินทร์

และเพื่อให้ภารกิจเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติอย่าง เป็นรูปธรรมและประสพผลสำเร็จสูงสุด อิสลามได้มอบหมายให้กับผู้นำทำหน้าที่เป็นหัวขบวนในการขับเคลื่อน บนพื้นฐานของความเข้าใจในภารกิจ พร้อมกับพลังประชาชนที่คอยสนับสนุนและให้ความร่วมมือ

และนี่คือที่มาของหัวข้อคุณบะฮ์อิดิลอฎฐาประจำปีนี้ **“ผู้นำมีคุณภาพ นำประชาชาติที่ดีเลิศ”**

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، والله الحمد

พี่น้องชาวอิดิลอฎฐาทั้งหลาย

เมื่อพูดถึงผู้นำคุณภาพและประชาชาติที่ดีเลิศแล้ว เราคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่จะนึกถึงมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่เท่าที่โลกเคยมีมา และประชาชาติที่ดีเลิศที่ถูกอุบัติขึ้นมา ยังมนุษยชาติ นั่นคือนบีมุฮัมมัด ﷺ และประชาสังคมที่เกิดขึ้นในสมัยของท่าน ซึ่งถือเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบสำหรับมนุษยชาติ ถือเป็นต้นแบบของการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ครอบคลุม ต่อเนื่องและเป็นธรรมชาติสุดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติเลยทีเดียว

ก่อนที่จะพูดถึงบทบาทของมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ และผลงานอันมหัศจรรย์นี้ ขอเชิญชวนท่านทั้งหลาย ย้อนรอยอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 6 และ 7

แห่งคริสต์ศักราช ซึ่งถือเป็นยุคมืดหรือช่วงเสื่อมถอย  
ที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์โลก มนุษยชาติตกอยู่ในห้วง  
แหวนแห่งวิกฤตการณ์และตกต่ำอย่างต่อเนื่องยาวนาน  
หลายศตวรรษ คำเรียกร้องของเหล่าศาสนทูตต้องเงียบ  
เรียบลงไปช่วงเวลาหนึ่ง... ดวงประทีปที่เคยจุดไว้ต้อง  
มืดดับลง ด้วยลมพายุที่โหมกระหน่ำ แม้นพอมืออยู่ข้าง  
แต่ก็เป็นเพียงดวงไฟอันริบหรี่ที่ไม่สามารถส่องแสง  
สว่างได้ ขณะที่นักการศาสนาทั้งหลาย บ้างก็ปลีกวิเวก  
จากสนามชีวิตจริง จำกัดตัวอยู่ในวัดวาอาราม และ  
โบสถ์วิหาร หวังเพียงรักษาไว้ซึ่งหลักธรรมคำสอนและ  
ชีวิตตนเองจากความ โกลาหลอลหม่านทางโลก มุ่งมั่น  
แต่การเทศนาธรรมที่ไม่สามารถสะท้อนความเป็นจริง  
ของสังคมได้ หลีกห่างจากภาระจำเป็นต่างๆของชีวิตที่  
ต้องประสบพบเจอ หรือไม่ก็ตกอยู่ในสมรภูมิสู้รบ  
ระหว่างศาสนาและการเมือง จิตวิญญาณและวัตถุ ขณะ

อีกส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในสนามชีวิตจริง กลับมีท่าทีที่  
ประจบสอพลอต่อผู้มีอำนาจ ซ้ำยังคอยช่วยเหลือเกื้อกูล  
กันในสิ่งที่ เป็นบาปและเป็นศัตรู และ โกงกินทรัพย์สิน  
ของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยมีขอบ

ศาสนาสำคัญทั้งหลายต้องตกเป็นเหยื่อของ  
บรรดาผู้ปฏิบัติที่เลินเล่อ เป็นของเล่นสำหรับนักบุญใจ  
บาปผู้บิดเบือนและกลับกลอก กระทั่งวิญญาณ และ  
สารัตถะของศาสนาเหล่านั้นต้องสูญสิ้นไป หลาย  
ดินแดนที่เคยเป็นอู่ทองแห่งอารยธรรม ต้องกลายเป็น  
สนามของความวุ่นวาย ไร้ข้อแป ผู้ปกครองเอาแต่ฉ้อ  
ฉลและสาละวนอยู่กับผลประโยชน์ส่วนตน โลกอยู่ใน  
สภาพที่ไร้ศาสนานำ ขณะที่ประชาชาติต่างๆ ก็จมใน  
มหาสมุทรคัมภีร์หาคะ สายธารที่คอยชุบเลี้ยงชีวิตต้อง  
เหือดแห้งลง จนไม่มีบัญญัติจากศาสนาใดๆ ที่ถือว่า

บริสุทธิหลงเหลืออยู่อีก หรือแม้แต่กฎระเบียบของ มนุษย์ที่มั่นคง ลักหนึ่งเดียวก็ไม่มี

สถาบันศาสนา ถูกคุกคามโดยผู้นับถือศาสนา เอง มีการโต้แย้ง หักล้างกันทางตรรกะ จนครอบงำ ความคิดของผู้คน ทำลายความฉลาด และกลืนกิน ความสามารถด้านการสรรค์สร้างนวัตกรรม ทำให้เกิด สงครามเลือด ฆ่าฟัน ทำลาย กดขี่ข่มเหง ปล้นสดมภ์ และลอบสังหารกัน ในขณะที่โรงเรียน โบสถ์วิหารและ บ้านเรือนต้องกลายเป็นค่ายสะสมอาวุธ ที่หวังต่อสู้ เอาชนะคาดคั้นกัน ประเทศชาติได้ถูกชักนำสู่สงคราม กลางเมืองที่โหดร้ายที่สุด

ซ้ำร้ายบรรดาผู้นำประเทศยุคนั้น ยังเป็นต้นเหตุ ของความมัวหมองบนหน้าแผ่นดิน เป็นนรกอเวจีต่อ ชาติพันธุ์มนุษย์ด้วยกัน เป็นความทุกข์ทรมานสำหรับ ชาติเล็กชาติน้อยที่อ่อนแอกว่า เป็นบ่อเกิดแห่งความ

เสื่อมเสีย และโรคร้ายในเรือนร่างของสังคมมนุษยชาติ คอยแพร่กระจายให้เชื้อพิษไหลผ่านเข้าสู่โสตประสาท และเส้นเลือด แล้วเรือนร่างที่เคยปกติสมบูรณ์ก็ กลายเป็นอัมพาต

เช่นเดียวกับสังคมอาหรับก่อนอิสลาม ที่ ห่างไกลเหลือเกินจากศาสน์แห่งพระเจ้าเป็นเจ้าและทาง นำของบรรดาศาสนทูต การจำกัดตัวเองอยู่เฉพาะใน แถบคาบสมุทรอาหรับ และยึดติดอย่างงมงายกับความ เชื่อของบรรพบุรุษและประเพณีเก่าๆ ทำให้พวกเขาต้อง ประสบกับความตกต่ำด้านศาสนาอย่างรุนแรง และ ความเชื่อในลัทธิบูชาเจ็ดแพร่หลายยิ่งกว่าชาติใดๆ ในยุคเดียวกัน โรคร้ายทางจริยธรรมและสังคม ทำให้ พวกเขาต้องตกเป็นชาติที่เสื่อมถอยด้านศีลธรรม สังคม ที่ฟอนพะ ไร้เสถียรภาพ นับเป็นวิถีชีวิตแบบญาฮิลี ยะฮ์ที่เลวร้ายที่สุด

โดยภาพรวมแล้ว ไม่มีชนชาติใดอีกแล้วในยุค  
นั้นที่มีนิสัยดงาม หรือสังคมอารยันที่ดำรงอยู่บน  
พื้นฐานของศีลธรรมจรรยา ไม่มีรัฐบาลใดที่ได้รับการ  
สถาปนาอยู่บนรากฐานแห่งความยุติธรรมและเมตตา  
ธรรม ไม่มีผู้นำใดที่ตั้งมั่นอยู่บนฐานความรู้และวิทยา  
ปัญญา และไม่มีศาสนาใดที่ถือว่าถูกต้องที่สืบสานต่อมา  
จากบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย ความเสื่อมเสียระบาคไป  
ทั่วทั้งบนบกและท้องทะเล

แสงอันริบหรี่ ราวหิ่งห้อยที่ส่องแสงอยู่ในยาม  
ค่ำคืนที่แสนมืดมิด อย่างไรก็ตามก็มิอาจส่องแสงสว่างแก่  
หนทางได้ มีเพียงบางคนที่ยอมฝ่าฟันออกจากความมืด  
มิด เพื่อค้นหาความรู้อันถูกต้อง เสาะแสวงศาสนาที่เที่ยง  
แท้ที่อาจหลงเหลืออยู่บ้างบนผืนแผ่นดิน ยอม  
ระหกระเหินทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน เพื่อหวังพึ่งพิง  
นักการศาสนาผู้ทรงธรรม เช่นคนโกถ้ำจมน้ำที่หวัง

ไขว่คว้าเพียงแผ่นกระดานที่ล่องลอยจากซากเรือที่  
อัปปาง ซึ่งถูกคลื่นซัดโหมกระหน่ำ ดังที่เกิดขึ้นกับบุรุษ  
ผู้แสวงหาศีลธรรมนามว่า ซัลมาน อัลฟาร์ซี

ท่ามกลางมนุษยชาติอยู่ในความสับสนวุ่นวาย  
เช่นนี้ มุหัมมัด บุตร อับดุลลอฮ์ ได้กำเนิดมา โลกใน  
ขณะนั้น มีสภาพที่ไม่ต่างกับอาคารที่ประสบ  
แผ่นดินไหวรุนแรง ทุกสิ่งกระจัดกระจายอยู่ไม่เป็นที่  
เป็นทาง รากฐานและอุปกรณ์บางอย่างเสียหายอย่างไม่มี  
ขึ้นดี บ้างก็คงอเสียรูปทรง และบ้างก็ถูกพัดพา  
คลาดเคลื่อนออกไปจากตำแหน่งที่เหมาะสม หรือ  
โยกย้ายไปยังสถานที่อื่น ในขณะที่บางส่วนก็ถูกสุขุมวาง  
อยู่เป็นกอง...

ท่านเพิ่งพิจารณาโลกด้วยสายตาศาสนทูต จึง  
พบเห็นว่า ผู้คนทั้งหลายถูกทำลายสิ้นซึ่งความเป็น  
มนุษย์... พวกเขาต่างพากันกราบไหว้โชคหิน ดันไม้

และแม่น้ำ รวมถึงสิ่งต่างๆที่มีอาจบันดาลคุณหรือให้  
โทษ แม้แต่ต่อตนเองได้เลย...

ท่านพบเห็นมนุษย์ตกอยู่ในสภาพวิปริต สูญเสีย  
สิ้นซึ่งความมีสติปัญญา แม้แต่สิ่งแจ่มแจ้งชัดเจนก็  
แยกแยะไม่ถูก ระบบความคิดถูกทำลาย ดังเลในสิ่งที่  
ควรเชื่อมั่นศรัทธา แต่เชื่อมั่นในสิ่งที่ฟุ้งกังขา ... ธรรมเนียม  
ของเขาถูกทำลายย่อยยับ กระทั่งหันไปยินดีปรีดากับสิ่ง  
ที่น่าขมขื่น... นิยมในสิ่งที่เลวทราม ชื่นชอบอาหารที่  
สกปรกโสโครก... ความรู้สึกนึกคิดของเขาคงอันตรธาน  
เสียแล้วกระมัง ถึงกลับกลายเป็นนิยมยกย่องศัตรูผู้  
อธรรม แต่ต่อมิตรสหายผู้หวังดีแท้ๆเขากลับชิงชัง  
แฉ่งหน้า...

ท่านพบเห็นสังคมที่ทุกสิ่งในนั้นมีได้อยู่ใน  
รูปลักษณะ หรือวางอยู่ในตำแหน่งของมัน มหาโจร  
ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้นำ ... สุนัขจึงจอกกลายเป็นผู้เลี้ยง

ฝูงแกะ... นักโทษประหารกลายเป็นผู้พิพากษา... เหล่า  
อาชญากรถูกปล่อยลอยนวลอยู่ในสังคม ขณะที่คนดี ๆ  
กลับอยู่ในสภาพแร้นทอดหิว... สมาชิกในสังคมไม่รู้สึกล  
ยินดียินร้ายต่อความดีงามหรือความชั่วช้า... ท่านยังพบ  
เห็นประเพณีอันเลวทรามต่างๆ ที่เป็นตัวเร่งทำลาย  
มนุษยชาติให้พินาศเร็วขึ้น และนำพาพวกเขาสู่หุบเหว  
แห่งความหายนะ ...

ท่านพบเห็นการคืบคลานของสังคมกลายเป็น  
ประเพณีนิยม... ขณะที่สิ่งลามกอนาจารต่างๆ มีมากมาย  
ดาษดื่น... การกินดอกเบี้ยแพร่ระบาดทั่วทุกหย่อมหญ้า  
จนกลายเป็นการจี้ปล้นทรัพย์สินประชาชน ... ท่านพบ  
เห็นความกระสันและอยากได้ในทรัพย์สินเงินทอง ถึง  
ขั้นละโมภและตะกละ ... พบเห็นความโหดร้าย ทารุณ  
แม้กระทั่งฝังลูกทั้งเป็น...

ท่านพบเห็นระบบครอบครัวถูกทำลายอย่าง  
ย่อยยับ สตรีเป็นเพียงแค่สินค้าและเป็นທີ່ระบายอารมณ์  
กำหนดของบุรุษ อังธพาลครองเมือง ภาษาเดียวที่มีการ  
พูดกันอย่างกว้างขวางคือ **ผู้ใดไม่ปฏิบัติธรรม เขาย่อม  
ถูกรังแก**

ท่านพบเห็นบรรดาผู้นำ ยึดปล้นบ้านเมืองของ  
พระเจ้ามาทำเป็นอาณาจักรของตน... ยึดเอาปวงบ่าว  
ของอัลลอฮ์ **ﷺ** มาเป็นทาสบริวาร... ท่านพบเห็นบรรดา  
นักพรต นักบวชมากมายตั้งตัวเป็นพระเจ้าเสียเอง คอย  
หลอกลวงทรัพย์สินของผู้คนทั้งหลายโดยมิชอบ และ  
ขัดขวางหนทางของพระเจ้า...

ท่านพบเห็นพรสวรรค์ต่างๆของมนุษย์ ถูก  
ทำลายหรือเบี่ยงเบนเสียหายไปสิ้น จนมิอาจใช้  
ประโยชน์หรือกำหนดความคิดที่ถูกต้องได้อีก มีหน้าซำ  
ยังกลับกลายมาเป็น โรคร้ายต่อเจ้าของตนเอง รวมทั้ง

มนุษยชาติโดยรวมอีกด้วย... ยามนั้นความกล้าหาญก็  
กลายเป็นความบ่าบั่นและป่าเถื่อน... ความใจบุญกุศล  
ทานกลับกลายเป็นความสิ้นเปลืองสุรุ่ยสุร่าย ... ความต่ำ  
ต้อยเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจของสังคม... ในขณะที่ความฉลาด  
ก็ถูกใช้ไปเพื่อฉ้อโกงและหลอกลวง... สติปัญญา  
กลายเป็นเครื่องมือสำหรับสร้างสรรค์อาชญากรรมใน  
รูปแบบต่างๆ และประดิษฐ์สิ่งสนองกิเลสตัณหาของ  
มนุษย์ ...

ท่านพบเห็นมนุษย์ทั้งหลายทั้งปัจเจกชนและ  
องค์กรต่างๆ เป็นดั่งวัตถุดิบที่มีได้ผ่านกรรมวิธีใดๆ ของ  
ช่างประดิษฐ์ผู้ฉลาดหลักแหลม... ท่านพบเห็นชนชาติ  
ต่างๆ ดำรงอยู่เช่นฝูงแกะที่ไร้ผู้ดูแล... ขณะที่การเมืองก็  
เป็นเสมือนอูฐพศที่พยายามดึงเชือกผูกให้ขาดสะบั้น  
แล้วเที่ยวอาละวาดสร้างความพินาศไปทั่วทุกหย่อม  
หญ้า... อำนาจเป็นประหนึ่งดาบในมือของคนเมาไร้สติ

ที่ไม่เพียงทำร้ายครอบครัว พี่น้องผองเพื่อน หรือสังคม  
เท่านั้น แม้กระทั่งยอมทำร้ายตัวเองด้วยซ้ำ

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، والله الحمد

ในทุกๆ ด้านของชีวิตที่เสื่อมโทรมและเสียหาย  
นี้ ส่วนจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่และดูแลอย่าง  
จริงจังจากนักพัฒนา หากเขาผู้นั้นเป็นเช่นนักพัฒนา  
ธรรมดาทั่วไปแล้ว อย่างดีก็อาจแก้ไขหรือพัฒนาได้ก็แค่  
ปัญหาใดปัญหาหนึ่งเท่านั้น... แม้นอายุอาจยืดยาว  
เพียงใด เขาอาจแก้ไขได้เพียงข้อบกพร่องหนึ่งทางสังคม  
ที่เขารู้สึกปวดร้าวเท่านั้น... ทว่าจิตใจของมนุษย์ถูก  
ประกอบมาสู่จุดซับซ้อนยากที่จะหยั่งถึงได้ ...มีความ  
ละเอียดอ่อน มีประตุน้ำตาต่างมากมาย แผลงไปด้วยความ  
ต้องการและอิสระ ซึ่งเมื่อใดหากมันเบี่ยงเบนหรือหลง  
ทางเสียแล้ว ก็มีอาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงนิสัย  
สันดานใดๆของคนผู้นั้นได้เลย จนกว่าทัศนคติของเขา

จะเปลี่ยนจากร้ายเป็นดี หรือจากความเสื่อมเสียไปสู่การ  
พัฒนาปรับปรุง

ทุกโรคของสังคม รวมทั้งข้อบกพร่องต่างๆ  
ของอนุชนรุ่นปัจจุบัน ล้วนแล้วต้องแก้ไขปรับปรุงอย่าง  
ไม่จบสิ้น ตลอดอายุขัยของมนุษย์ต้องจมอยู่ในนั้น หรือ  
นักพัฒนาเหล่านั้นจำต้องทุ่มเทชีวิตอย่างที่สุดและ  
ตลอดไปเลยก็ว่าได้ ดังกรณีตัวอย่างการรณรงค์กวาด  
ล้างยาเสพติดเป็นต้น ถึงแม้รัฐจะทุ่มเทกวาดล้างอย่าง  
หนักและกำหนดบทลงโทษผู้เกี่ยวข้องอย่างหนักหน่วง  
เพียงใด ก็ยังไม่พอสอดที่จะปราบปรามพฤติกรรม  
เสพยาเสพติดได้ ไม่มีวิธีอื่นใด นอกจากต้องปรับเปลี่ยน  
ทัศนคติหรือจิตใจสำนึกเสียก่อนเท่านั้น แต่หากบีบ  
บังคับด้วยวิธีอื่นแล้ว ก็มีแต่จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับสิ่ง  
เสพติดเหล่านั้น หันไปปฏิบัติความผิดอื่นๆ อีก หรือไม่  
ก็พยายามหลีกเลี่ยงเปลี่ยนชื่อหรือสร้างภาพลักษณ์ใหม่

ของสิ่งเดียวกัน เพื่อชี้ชวนให้ผู้คนเห็นดีเห็นงามต่อไป  
อย่างไม่จบสิ้น...

พี่น้องชาวอิดิลอัสซา ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

นบีมุหัมมัด ﷺ มิใช่เช่นบรรดานักปฏิรูป  
โดยทั่วไป ที่มักเข้าบ้านทางประตูด้านหลัง หรือปีนป่าย  
หน้าต่างเข้าไป แล้วจัดการป่าวประกาศต่อสู้กับโรคภัย  
ต่างๆ ทางสังคม และสิ่งบกพร่องทางศีลธรรมจรรยา  
เพียงเท่านั้น... ซึ่งบางคนก็ประสบความสำเร็จบ้างใน  
บางส่วน แต่ช่วงเวลาหนึ่งในบางพื้นที่ของประเทศ  
ขณะที่บางคนก็เสียชีวิตลงก่อนที่จะภารกิจจะสำเร็จ...

นบีมุหัมมัด ﷺ เข้ามายังอาคารแห่งการเผยแผ่  
และทำการปฏิรูปโดยใช้ประตูของมัน แล้วไขกุญแจ  
แห่งธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ที่ถูกปิดตายออกเสีย  
เป็นกุญแจที่บรรดานักปฏิรูปต่างๆ ในช่วงว่างเว้นศาสนา  
และผู้คนหลังจากนั้นมากมาย ต่างก็ต้องเหนื่อยล้าและ

ล้าแหลมมากต่อมากแล้ว เนื่องพยายามเปิดด้วยสิ่งอื่น  
ซึ่งมิใช่ลูกกุญแจที่แท้จริงของมัน... ท่านได้เรียกร้อง  
มนุษย์สู่การศรัทธาต่อพระเจ้าองค์เดียว ปฏิเสธรูปเจ๊ว็ด  
และการสักการะบูชาสิ่งต่างๆ... ปฏิเสธพระเจ้า  
จอมปลอมในทุกความหมาย พร้อมลุกขึ้นประกาศ  
ท่ามกลางหมู่ชนทั้งหลายว่า “โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จง  
กล่าวเถิดว่า : ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ(ไม่มีพระเจ้าอื่นใด  
นอกจากอัลลอฮฺ) แล้วพวกท่านจะประสบความสำเร็จ” พร้อมกับเรียกร้องพวกเขาสู่การศรัทธาต่อ  
สารของท่าน และศรัทธาต่อวันปรโลก..

นบีมุหัมมัด ﷺ ยืนหยัดอยู่ถึง 13 ปีในการ  
เรียกร้องเชิญชวนสู่พระเจ้าองค์เดียว และให้ศรัทธาต่อ  
ศาสนาของท่าน และต่อโลกอาภิเราะฮ์อย่างชัดเจนแจ่ม  
แจ้งที่สุด โดยปราศจากอาการเบื่อหน่าย อ่อนข้อ เศร้า  
โศก ลังเลหรือคิดคดต่ออุดมการณ์นี้เลย... ท่านมองว่า

ในเหตุการณ์เหล่านั้น ย่อมมีโอสถทิพย์สำหรับทุกโรค ขณะที่ฝ่ายกูร์รอยซ์ก็ลุกขึ้นประกาศก้องในทุกสารทิศ และต่างพร้อมใจมุ่งเป้ามายังท่านด้วยดอกธนูดอกเดียวกัน พยายามจุดบ้านเผาเมือง เพื่อโค่นเดี่ยวท่านออกจากลูกหลานและพี่น้องของพวกตน ฉะนั้น การที่ยอมรับศรัทธาเชื่อมั่นต่อท่านนบี และยอมแยกตัวไปอยู่กับท่าน ในยามวิกฤติเช่นนี้ จึงถือเป็นจุดที่ล่อแหลมที่สุด บุคคลที่กล้าข้ามเคลื่อนพร้อมกับท่านได้ ต้องเป็นผู้ที่มีความจริงจังและจริงใจ ไม่ยึดติดตัวเองและเชื่อมั่นอย่างเต็มร้อยที่จะทะยานสู่กองเพลิง และเดินไปบนพงหนามพร้อมกับท่าน มีเยาวชนกลุ่มหนึ่ง กล้ายื่นหยัดอยู่เบื้องหน้าชนิดที่ฝ่ายกูร์รอยซ์มีอาจสบประมาทได้เลย หรือใช้ปัจจัยใดๆ ทางโลกมาเจรจาหว่านล้อมพวกเขาให้สั่นคลอนในจุดยืนได้ เพราะความปรารถนาของพวกเขา คืออาคิเราะฮ์ และความต้องการของพวกเขาก็คือสวน

สวรรค์ พวกเขาได้ยืนแล้วซึ่งการเรียกร้องของผู้เรียกร้องให้ศรัทธาต่อองค์อภิบาล... พวกเขาจึงรู้สึกว่ สิ่งที่ ญาฮิลียะฮ์ยึดเหนี่ยวให้ นั้น มันช่างคับแคบเสียดเหลือเกิน พาให้รู้สึกอึดอัดตัวเอง กังวล และกระสับกระส่ายเหมือนนอนอยู่บนพงหนาม... พวกเขาเห็นแล้วว่า ย่อมไม่มีสิ่งใดมาช่วยปลดปล่อยได้ นอกจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และ ศาสนทูตของพระองค์เท่านั้น พวกเขาจึงยอมรับการศรัทธา และมุ่งไปหา นบีมุหัมมัด ﷺ ทั้งๆ ที่ท่านอาศัยอยู่ในบ้านเมืองของพวกเขา ได้ประสบพบเห็นท่านมาตลอด ฝ่ายกูร์รอยซ์พยายามขัดขวางท่านและกลุ่มชนผู้ศรัทธาด้วยอุปสรรคต่างๆ นานา แต่บรรดาผู้ศรัทธาก็ได้วางมือของตนไว้บนมือของนบีมุหัมมัด ﷺ ยอมมอบร่างกายและชีวิตให้แก่ท่านแล้ว แม้ชีวิตจะอยู่ในอันตรายเพียงใด ก็พร้อมเผชิญการทดสอบและวิบากกรรมต่างๆ ด้วยความเชื่อมั่นเสมอ...

เผ่ากูร็อยซังค์งไม่มีความหมายอันใดเกินกว่าสิ่งที่พวกเขาคาดไว้... แม้กระทั่งปากธนูของพวกเขาจะพลัดหล่นอันแล้วอันเล่า... ดอกธนูจะถาโถมมายังพวกเขาดอกแล้วดอกเล่า... แต่ทั้งหมดนั้น หาได้ทำให้เกิดสิ่งใด นอกจากความเชื่อมั่น และอดทนเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ

وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا <sup>c</sup>

ความว่า “พวกเขาถ่าวว่านี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา และอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ตรัสไว้เป็นจริงแล้ว และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขาจากการศรัทธาและการนอบน้อม” (อัลอะหฺซาบ, 33 : 22)

นบีมุหัมมัด ﷺ ได้ใช้อัลกุรอานเป็นอาหารทางวิญญาณ อบรมจิตใจด้วยการศรัทธา และทำให้พวกเขา

นอบน้อมลงเบื้องหน้าองค์อภิบาลแห่งสากลโลก 5 ครั้งต่อวัน ด้วยร่างกายที่ใสสะอาด หัวใจที่ย่าเกรงร่างกายที่ย่อมจำนน และสติปัญญาที่ทะลุปรุโปร่ง... ทุกๆวันมีแต่จะทำให้วิญญาณสูงส่ง หัวใจบริสุทธิ์อุปนิสัยที่สะอาด พร้อมยังปลดปล่อยให้พ้นจากอำนาจแห่งวัตถุนิยมทั้งหลาย และการราวีของกิเลสตัณหา พร้อมเรียกร่องสู้องค์อภิบาลแห่งแผ่นดินและฟากฟ้าทั้งหลาย...อีกทั้งยังทำให้พวกเขามีความอดทนอดกลั้นต่อการประทุษร้าย รู้จักการให้อภัยและเอาชนะใจตนเอง... พวกเขามาจากเผ่าพันธุ์ ที่แต่ละคืนวันมีแต่สงครามแตกหัก ตะลุมบอนและคลุกอยู่กับฝุ่นดิน แต่นบีมุหัมมัด ﷺ ได้พยายามข่มนิสัยชอบการต่อสู้และป้องกันความเป็นชาตินิยมอาหรับของพวกเขาเอาไว้ พร้อมกล่าวกับพวกเขาว่า “พวกท่านทั้งหลายจงวางมือลงเถิด อย่าตอบโต้เป็นอันขาด แล้วลุกขึ้นทำละหมาด

และจ่ายชะกาต...”(อันนิสาอฺ, 4 : 77) แล้วพวกเขาก็ยอม  
น้อมรับคำสั่งและวางมือลง... พวกเขายอมอดทนอด  
กลั้นต่อการทารุณกรรมพวกกูร์อัยซ์ แม้ต้องสังเวยด้วย  
เลือด เนื้อแม้กระทั่งชีวิต โดยมีหวาดหวั่นหรือยอมอ่อน  
ข้อ ประวัติศาสตร์ไม่เคยจารึกเหตุการณ์ใดในยุคมัก  
กะฮฺว่า มุสลิมลุกขึ้นปกป้องตนเองด้วยดาบเลย หรือ  
ตอบโต้ด้วยวิธีการรุนแรง แม้โดยสัญญาติญานและ  
นิตยั้งเดิมแล้ว พวกเขามีความพร้อมพอที่จะใช้กำลัง  
เช่นนั้นก็ตาม...

สิ่งที่ได้รับการบันทึกในประวัติศาสตร์ช่วงนั้น  
คือการเชื่อฟังและยอมมอบน้อม ซึ่งเป็นการแสดงอารย  
ชาติขั้นที่ยาวนานและยากลำบากมากที่สุด ใน  
ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติเลยทีเดียว จนกระทั่งเมื่อ  
พวกกูร์อัยซ์เข้มแข็งเกินขั้นจนสุดจะทนไหว อัลลอ  
ฮฺ ﷻ ก็ทรงอนุญาตให้ศาสนทูตของพระองค์พร้อมเหล่า

เศาะฮาบะฮฺทำการอิฆเราะฮฺ คืออพยพสู่เมืองมะดีนะฮฺ  
ซึ่งอิสลามได้เผยแผ่ไปถึงก่อนแล้ว...

ชาวเมืองมักกะฮฺได้ประสานมือกับชาวเมืองมะ  
ดีนะฮฺ และไม่มีสิ่งใดที่สามารถผนวกรวมเข้าด้วยกันได้  
นอกจากศาสนาใหม่นี้ ซึ่งนับเป็นภาพที่แสดงถึงอำนาจ  
ของศาสนาที่ประวัติศาสตร์ได้จารึกยืนยันไว้ ระหว่าง  
เผ่าอาสฺและคือฮฺรอญญ์ ซึ่งเป็นคู่อริกันนับศตวรรษที่  
ผู้นตลบของสงครามไม่เคยสร้างซาจากพวกเขาเลย ดาบ  
ของพวกเขาไม่เคยสิ้นความเลือด กระทั่งอิสลามได้  
สมานฉันท์หัวใจของพวกเขาเข้าด้วยกัน แม้จะใช้สิ่งที่  
มีอยู่ในโลกทั้งหมด ก็ไม่มีผู้ใดสามารถสมานหัวใจของ  
พวกเขาเช่นนี้ได้ ต่อจากนั้นท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ  
ﷻ ได้สร้างความเป็นพี่น้องระหว่างกัน ความเป็นพี่  
น้องที่เหนือกว่าความเป็นพี่น้องที่คลานตามหลังกันมา

ที่ความเป็นเพื่อนหรือสหายทุกคู่เท่าที่ประวัติศาสตร์เล่า  
ขานกันมาก็มีอาจเสมอเหมือนได้

กลุ่มชนใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นนี้ เป็นดั่งแกนกลาง  
ของประชาชาติอิสลามในภาพกว้างที่อุบัติขึ้นเพื่อ  
ชาวโลกทั้งหลาย และเป็นธาตุแท้ของอิสลาม การ  
ปรากฏขึ้นของกลุ่มชนนี้ในสถานการณ์อันลำบากยิ่งนี้  
เท่ากับเป็นสิ่งค้ำกันโลกจากความหลงทางที่กำลัง  
คุกคาม เป็นหลักประกันหนึ่งแก่มนุษยชาติจากวิกฤติ  
และภัยอันตรายต่างๆที่ห้อมล้อมอยู่ได้ เหตุนี้อัลลอฮฺ ﷻ  
ทรงได้กล่าวเฉพาะเจาะจงถึงความเป็นพี่น้องและความ  
สมานฉันท์ระหว่างชาวมุฮัมมัดและชาวอันศอรันี่ว่า

إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ  
كَبِيرٌ

ความว่า “หากพวกเจ้าไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้น(คือไม่  
ช่วยเหลือพี่น้องผู้ศรัทธาด้วยกันจากการถูกข่มเหง)แล้ว

ความวุ่นวายและความเสียหายอันใหญ่หลวง ก็จะ  
เกิดขึ้นในแผ่นดิน”(อัลอันฟาล, 8 : 73)

นบีมุฮัมมัด ﷺ ยังคงอบรมขัดเกลาพวกเขา  
อย่างละเอียดและลึกซึ้ง ขณะที่อัลกุรอานก็ยังคงพัฒนา  
จิตวิญญาณของพวกเขาให้สูงส่งและเติมเต็มไฟของ  
หัวใจให้ลุกโชนอยู่ตลอด... วงสนทนาสั่งสอนต่างๆ  
ของนบีมุฮัมมัด ﷺ ยังคงเพิ่มพูนความเข้มแข็งในเรื่อง  
ศาสนาให้แก่พวกเขา และให้ละเว้นจากกิเลสตัณหา...  
ใช้ชีวิตสั้นไปในหนทางแห่งความดี และเสนอต่อ  
สรรพสวรรค์... ได้กระตุ้นให้พวกเขาเป็นคนใฝ่รู้ ทำ  
ความเข้าใจในเรื่องศาสนาและตรวจสอบทบทวนตนเอง  
... พวกเขาต่างเชื่อฟังปฏิบัติตามนบีมุฮัมมัด ﷺ ในทุก  
สภาพการณ์ไม่ว่ายามปกติสุข หรือยามทุกข์เข็ญ...  
พร้อมออกเดินทางในวิถีของอัลลอฮฺ ﷻ ได้ทุกเมื่อ...  
พวกเขาสามารถสลัดโลก (คุณยา) ได้อย่างง่ายดาย อัน

ความทุกข์ยากของลูกเมีย ครอบครัวสำหรับพวกเขาเป็น  
สิ่งเล็กน้อยมาก... มีโองการมากมายที่ถูกประทานลงมา  
ซึ่งพวกเขาไม่เคยพบเจอหรือคุ้นเคย... และทุกสิ่งที่รู้สึก  
ลำบากใจ แต่จำเป็นต้องปฏิบัติทั้งด้วยทรัพย์สิน ชีวิต  
หรือครอบครัว พวกเขาต้องเชื่อฟังเสมอ แม้จะโดย  
ทันทีหรือเรื่องช้าสักนิดก็ตาม... แล้วปมเงื่อนสำคัญ ซึ่ง  
หมายถึงปมเงื่อนแห่งการตั้งภาคีและการปฏิเสธก็ถูกแก้  
ออก... พร้อมปมเงื่อนอื่นๆก็คลายออกเสียสิ้น นบีมุหัม  
มัด ﷺ เริ่มรณรงค์ต่อสู้กับพวกเขาโดยมีจำเป็นต้องเปิด  
ฉากต่อสู้ไปในทุกเรื่อง ทั้งที่เป็นคำสั่งใช้หรือคำสั่งห้าม  
เลย เมื่อใดที่อิสลามสามารถเอาชนะญาฮิลียะฮ์ใน  
สมรภูมิครั้งแรกนี้ได้สำเร็จ แล้วชัยชนะในครั้งหลังก็จะ  
ตามมาอย่างง่ายดาย ทำให้ผู้คนเข้าสู่อิสลามทั้งด้วย  
หัวใจ เรือนร่างและวิญญาณทั้งหมด และจะไม่ฝ่าฝืน  
โต้แย้งนบีมุหัมมัด ﷺ อีก ภายหลังจากทางนำเป็นที่

ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว และจะไม่พบว่า พวกเขารู้สึก  
อึดอัดในสิ่งใดที่นบีมุหัมมัด ﷺ ตัดสินและไม่โหดอีกใน  
สิ่งที่ท่านใช้หรือห้ามไว้... บทบัญญัติห้ามสุราถูก  
ประทานลงมาขณะที่พวกเขากำลังยกแก้วชดน้ำมาอย่าง  
สุขสำราญ และแล้วพวกเขาก็ต้องเลือกเอาระหว่างคำสั่ง  
ของอัลลอฮ์ ﷻ ขณะริมฝีปากที่กำลังคาบติดอยู่กับขอบ  
แก้ว ทั้งที่กระสันอยากจะยกชดดื่มปานใจจะขาด... และ  
แล้วบรรดาถังเหล้าสุรายาคงทั้งหลายก็ปล้นถูกทุบแตก  
กระจายเนืองนองไปทั่วซอกซอยของเมืองมะดีนะฮ์...

กระทั่งเมื่อโอกาสของชัยฏอนหมดไปจาก  
อารมณ์ของพวกเขา หรือแม้แต่อารมณ์ของอารมณ์เองก็  
หมดไปด้วย... พวกเขารู้สึกเป็นธรรมดาต่อตนเองและต่อ  
ผู้อื่นมากขึ้น... อยู่ในโลกคุณยาคูดังบุรุษแห่งอาคิเราะฮ์  
และอยู่ในวันนี้เคียงบุรุษของวันพรุ่ง... ไม่รู้สึกเศร้าโศก  
เมื่อคราวเคราะห์ หรือหยิ่งโสเมื่อยามมีสุข... พวกเขา

ไม่หวั่นไหวต่อความจน ความรวย... อานาจใดๆ ก็มีอาจ  
ทำให้พวกเขาอมสยบกลัวได้... พวกเขามีประสงค์  
ความโอหังหรือสร้างความเสียหายใดๆบนพื้นโลก...  
นอกจากความยุติธรรมอันเที่ยงตรงสำหรับมนุษย์ ที่  
ดำรงไว้ซึ่งความถูกต้อง เป็นประจักษ์พยานต่ออัลลอฮ์  
ﷻ แม้นต่อตัวเอง ... พวกเขากลายเป็นที่พึ่งของ  
มนุษยชาติ ปกป้องคุ้มครองโลก และเรียกร้องสู่ศาสนา  
แห่งพระผู้เป็นเจ้า... เป็นผู้ที่ท่านศาสนทูตแห่งพระเจ้า  
มอบหมายเป็นผู้สืบทอดในพันธกิจ ขณะที่ท่านจะลา  
โลกไปอย่างภาคภูมิใจในประชาชาติและศาสน์ของท่าน  
การปฏิรูปที่นบีมุหัมมัด ﷺ สถาปนาขึ้นใน  
จิตใจของบรรดามุสลิมและใช้พวกเขาเป็นสื่อต่อสังคม  
โลก นับเป็นปรากฏการณ์ที่แปลกประหลาดที่สุดเท่าที่มี  
มาในหน้าประวัติศาสตร์มนุษยชาติ การปฏิรูปครั้งนี้ช่าง  
แปลกในทุกระการ คือแปลกในแง่ของความรวดเร็ว

ในแง่ของความลึกล้ำ และแปลกในแง่ของความ  
กว้างขวางและครอบคลุม... รวมทั้งแปลกในแง่ความ  
ชัดเจนและสามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งแตกต่างกัน  
อย่างสิ้นเชิงกับการปฏิรูปต่างๆ ที่มีแต่ความคลุมเครือนำ  
สงสัย และกลายเป็นโศกนาฏกรรมที่รุนแรงที่สุดของ  
มนุษยชาติ...

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، والله الحمد

มนุษย์ทั้งหลายก่อนนี้มีชีวิตอยู่อย่างมีคณ ทุก  
อย่างถูกก่อกำขึ้นเพื่อสนองความต้องการและเติมเต็ม  
อารมณ์ของตนเอง... คนดีไร้ซึ่งรางวัล คนชั่วถูกปล่อย  
ลอยนวลไร้บทลงโทษ... ไร้ศีลธรรมใดๆ... ขณะที่  
ศาสนาก็เป็นเพียงสิ่งผิวเผินในชีวิต ไม่มีผลใดๆต่อ  
วิญญูณ ชีวิตและจิตใจของผู้คนเลย... ไร้ซึ่งอิทธิพล  
ใดๆ ต่อจรรยา มารยาทและการสังคมอยู่ร่วมกัน...

แต่สำหรับอิสลาม ได้สร้างความสำเร็จเป็น  
เสมือนสถาบันด้านจรรยา คอยขัดเกลาจิตใจ และเติม  
เต็มเจตจำนงอันกล้าหาญ หัวใจที่เข้มแข็งพร้อมหมั่น  
ตรวจสอบตนเอง... ในบางครั้งบางคราว หากพลังแห่ง  
ความเป็นเดรัจฉานเกิดพยศ และทำให้มนุษย์ต้องพลั้ง  
พลาด แม้ยามนั้น จะไม่มีสายตาใดพบเห็นหรือ  
ห่างไกลเกินมือกฎหมายก้าวล่วงถึงก็ตาม ความสำเร็จ  
ก็แปรเปลี่ยนเป็นจิตใจสำนึกอันแรงกล้าและฝ่าฝืนที่  
แทงจิตใจหรือฝืนร้ายอยู่ตลอดเวลา จนเจ้าของของมันมี  
อาจเป็นสุขอยู่ได้อีกต่อไป จนกว่าจะได้สารภาพผิดเบื้อง  
หน้ากฎหมาย และพร้อมเสนอรับการลงโทษอันหนัก  
ด้วยท่าทีสงบและยินดี เพื่อหวังปลดเปลื้องจากความ  
กริ้วโกรธของอัลลอฮ์ ﷻ และการลงโทษในวัน  
อาคิเราะฮ์

การศรัทธาที่มีต่ออัลลอฮ์ ﷻ ตอนบิรมุหัมมัดﷺ  
และวันสุดท้าย รวมทั้งการยอมมอบน้อมศิโรราบ  
ต่ออัลลอฮ์ ﷻ และศาสนาของพระองค์ ทำให้ชีวิตที่เคย  
บูดเบี้ยว ได้เที่ยงตรงและมีค่าขึ้น... ทำให้ทุกปัจเจกชน  
ในสังคมกลับคืนสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของตนเองโดย  
ไม่มีความบงการหรือการล่วงละเมิด กลไกแห่ง  
มนุษยชาติได้กลายเป็นดั่งช่อดอกไม้หลากสีที่ปราศจาก  
หนาม มนุษย์ทั้งหลายกลายเป็นครอบครัวเดียวกันที่ต่าง  
ถืออาดัมเป็นบิดา และอาดัมก็ถูกสร้างมาจากดิน คน  
อาหรับมิได้ประเสริฐเลิศเลอไปกว่าคนไม่ใช่อาหรับ และ  
คนไม่ใช่อาหรับก็มีได้ประเสริฐเลิศเลอไปกว่าคน  
อาหรับ เว้นแต่ด้วยความยำเกรง (ต่อพระเจ้า) เท่านั้น

บิรมุหัมมัดﷺ กล่าวว่า “พวกท่านทุกคนล้วน  
เป็นลูกหลานอาดัม ขณะที่อาดัมก็ถูกสร้างมาจากดิน  
และขอให้แต่ละกลุ่มหยุดการเอาเปรียบบุรุษของตนเอง

มาอวดใหญ่อวดโต หรือ(มิฉะนั้น)พวกเขาจะประสบกับ  
ความต่ำต้อย ณ อัลลอฮ์ยิ่งกว่าแมลงปีกแข็ง(ชนิดหนึ่ง)  
เสียอีก” (รายงานโดยอะบูดาูด/5118)

ทุกคนชั้น ทุกเชื้อชาติในสังคมมุสลิมล้วนต่าง  
เอื้ออาทร ช่วยเหลือและอาศัยพึ่งพากัน โดยไม่มีใครคิด  
จะเบียดเบียนกัน ขณะที่ผู้ชายก็อยู่ในฐานะผู้คุ้มครอง  
ดูแลผู้หญิงด้วยคุณสมบัติต่างๆที่อัลลอฮ์ ﷻ ให้มา  
เหนือกว่าและด้วยทรัพย์สินเงินทองที่เขาต้องจ่ายไป...  
ผู้หญิงทั้งหลายก็เป็นกุลสตรีที่ดี เกรงครัดศาสนา และ  
รักษาความลับตามที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงรักษาไว้สำหรับ  
นางก็เช่นเดียวกับบุรุษในเรื่องความดีที่พึงได้รับ... ทุก  
คนในสังคมล้วนเป็นผู้มีหน้าที่และจะถูกสอบสวนใน  
หน้าที่ที่รับผิดชอบ... ผู้นำมีหน้าที่ความรับผิดชอบและ  
จะถูกสอบสวนในหน้าที่ความรับผิดชอบของเขา... บุรุษ  
มีหน้าที่ต่อครอบครัวและจะถูกสอบสวนในหน้าที่ความ

รับผิดชอบของเขา... สตรีมีหน้าที่ในบ้านของสามีและ  
จะถูกสอบสวนในหน้าที่ความรับผิดชอบของนาง... คน  
ใช้ก็มีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินของนายและจะถูกสอบสวน  
ในหน้าที่ความรับผิดชอบของเขาเช่นเดียวกัน.. เหตุนี้  
สังคมมุสลิมจึงเป็น สังคมที่มีวุฒิภาวะ มีสติ และ  
รับผิดชอบต่อหน้าที่ของแต่ละคนเสมอ...

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، والله الحمد

ในสังคมที่สับสนวุ่นวายเช่นนี้ นบีผู้มหัศจรรย์ ﷺ  
ได้ลุกขึ้นมาคลายปมเชือกที่พันชนาการไว้ แล้วท่านก็  
กลายเป็นดั่งวิญญาณและร่างกาย ทำหน้าที่เป็นดั่งหัวใจ  
และดวงตาของสังคม... ท่านคือมนุษยบุรุษที่พระเจ้า  
ทรงประทานคุณลักษณะแห่งความงดงามและสมบูรณ์  
อันสูงส่ง ... ผู้ใดได้พบเห็นท่านซัดๆ ก็จะไม่เกรงขาม...  
และผู้ใดได้ใช้ชีวิตคลุกคลีอย่างลึกซึ้งก็จะรักและ  
ประทับใจ...

ด้วยศรัทธาอันกว้างขวาง ลึกซึ้ง และคำสั่งสอน  
อันชัดเจนของนบี มุหัมมัด ﷺ ... ด้วยการอบรมขัด  
เกลาที่ชาญฉลาด ละเอียดอ่อน และบุคลิกภาพอัน  
เป็นเอกลักษณ์ของท่าน... ด้วยความประเสริฐของอัลกุ  
รอาน คัมภีร์แห่งฟากฟ้าที่แฝงไปด้วยความมหัศจรรย์  
ต่างๆ มากมายอย่างไม่มีสิ้นสุด คำสอนในลักษณะนี้เอง  
ที่ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ ﷻ ได้ชุบชีวิตใหม่ขึ้นมา  
ท่ามกลางมนุษยชาติที่กำลังจะตกอยู่ในสภาพจวนเจียน  
จะหายนะ

ท่านพยายามมุ่งมั่นให้ทรัพยากรมนุษย์เหล่านั้น  
ซึ่งถือเป็นวัตถุดิบที่ไม่มีใครเคยล่วงรู้ถึงความสมบูรณ์  
มั่งคั่ง และไม่มีใครรู้ถึงสถานที่อยู่ของมันมาก่อนเลย  
เสมือนเมล็ดพันธุ์ที่ถูกกดทับอยู่ใต้แผ่นดิน... และแล้ว  
ด้วยอนุมัติแห่งอัลลอฮฺ ﷻ ความศรัทธาและหลักความ  
เชื่ออันถูกต้องก็งอกเงยขึ้นมา ณ สถานที่แห่งนั้น....พร้อม

ดวงวิญญาณใหม่ที่ถูชุบชีวิตให้ฟื้นขึ้น ด้วยไออุ่นของ  
สภาพแวดล้อมและพรสวรรค์อันเปล่งประกาย ทุกคน  
ถูกวางตัวอย่างเหมาะสมกับสภาพที่ถูกสร้างให้มา...  
เป็นสถานที่ราวกับว่าไม่เคยถูกสำรวจหรือค้นพบมา  
ก่อน... ราวกับวัตถุธาตุที่จู่ๆก็กลายเป็นรูปเป็นร่างที่  
เจริญเติบโตขึ้นและกลายเป็นมนุษย์ที่เคลื่อนไหว ... ราว  
กับซากศพที่เคยเนเน็ง แล้วกลายมามีชีวิตชีวาที่สามารถ  
ปฏิบัติการกิจอย่างเต็มภาคภูมิ... ราวกับคนตาบอดที่มอง  
ไม่เห็นหนทาง จู่ๆ ก็กลายมาเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์คอย  
ช่วยชี้นำมนุษยชาติ

أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا  
يَمْشَى بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ ۖ الظُّلْمَتِ لَيْسَ  
بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ

ความว่า “ผู้ที่เคยตายสนิท ต่อมาเราทำให้เขา  
ฟื้นชีวิตขึ้นแล้วทำให้เขามีรัศมีหนึ่งที่คอยส่องนำให้เขา  
เดินไปในท่ามกลางมนุษย์ จะเหมือนดังผู้ที่ตกอยู่ใน  
ความมืดมนไร้ซึ่งทางออกได้อย่างไรเล่า?” (ฮัลอันอาม ,  
6 : 122 )

ท่านมีความมุ่งมั่นทุ่มเทกับชนชาติอาหรับที่  
กำลังประสบความเสียหาย... รวมถึงมุ่งมั่นกับมนุษย์  
อื่นๆด้วย... เพียงไม่นานนักโลกก็พบว่า พวกเขา  
กลายเป็นอัจฉริยะแห่งยุคสมัยหรือเป็นผู้นำ มนุษยชาติ  
ไปเสียแล้ว... อุมัร บิน คือฎกออบ ผู้ซึ่งเคยเป็นเพียง  
ชายหนุ่มที่คอยเลี้ยงดือนอูฐให้กับบิดา เป็นบุคคลที่  
ค่อนข้างบึกบึน กล้าหาญคนหนึ่งของชาวคูรอัยช... ไม่  
เคยถูกคาดหวังจากสังคมสำหรับดำรงตำแหน่งอันสูงๆ  
... และบรรดามิตรสหายก็ไม่เคยคาดคิดว่าเขาจะมี  
ศักยภาพสักปานใด... แต่ทันใดนั้น โลกก็ต้องตะลึงกับ

อัจฉริยภาพและความเป็นผู้นำของเขา ที่แม้แต่บัลลังก์  
ของกษัตริย์โคสโร ยังต้องสั่นสะเทือน

เช่นเดียวกับคอลิด อิบดุลวะลิด ผู้ซึ่งเป็นเพียง  
ทหารม้าคนหนึ่งของคูรอัยช เป็นเด็กหนุ่มที่จำของใน  
การรบแค่ในวงจำกัดแคบๆ ที่จำเป็นต้องมีบุคคลระดับ  
ผู้นำของคูรอัยชคอยช่วยเหลือให้การชี้แนะเสมอ...  
ชื่อเสียงเรียงนามก็มีได้เป็นที่รู้จักนักในแถบอาณาเขต  
สมุทรอาราเบีย... แต่เมื่อเขาหันกลับมาซูดาบของพระเจ้า  
ทุกอย่างเบื้องหน้าก็มีอาจต้านทานเขาไว้ได้... เป็น  
ประหนึ่งสายฟ้าผ่าที่ฟาดลงบนอาณาจักร โรมันและ  
ยังคงเหลือเป็นความจดจำอันนิรันดร์เหลืออยู่ในหน้า  
ประวัติศาสตร์..

ท่านองเดียวกับอะบูอับดะฮฺ ผู้มีคุณลักษณะ  
ของความปรองดอง มีสัจจะและอ่อนโยน ทำหน้าที่คุม  
กองทัพมุสลิม ครั้นขึ้นดำรงตำแหน่งแม่ทัพใหญ่ของ

กองทัพ เขาได้สร้างเกียรติประวัติเอาไว้ด้วยการขับไล่จอมทัพเฮราคลี-อุส(Heraclius)ออกไปจากอาณาเขต และทุ่งหญ้าอันอุดมของเมืองซาม(ซีเรียปัจจุบัน) ได้สำเร็จ พร้อมกับได้ทิ้งวีจ้อาลอมตะหนึ่งไว้ คือ “ขอสันติภาพจงมีแด่ซีเรีย เป็นสันติภาพที่มีอาจพบได้อีกหลังจากนี้”

และนี่คือ อัมร์ อิบнул-อาศ ผู้ถูกนับเป็นปัญญาชนคนหนึ่งของกูร์รอยซ์ ที่ถูกส่งไปพร้อมคณะทูตยังประเทศอะบิสตินีย เพื่อเจรจาทิ้งกำชัยส่งบรรดาผู้อพยพชาวมุสลิมกลับมักกะฮ์ ซึ่งครั้งนั้นเขาทำงานล้มเหลว... แต่แล้วเขากลับกลายเป็นผู้พิชิตอียิปต์ และได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่.

อีกท่านคือ ชะอ์ด บินอะบีวักกอศ บุคคลที่เราไม่เคยได้ยินชื่อเสียงเรียงนามมาก่อนเลยในประวัติศาสตร์อาหรับก่อนยุคอิสลามว่า เขาเคยเป็นแม่

ทัพทหารหรือหัวหน้ากองทัพใดๆ... แต่เขากลายมาเป็นผู้ทำหน้าที่เปิดเมืองต่างๆ ที่การพิชิตอิรัก และอิหร่านยังต้องพึ่งพาชื่อของบุคคลผู้นี้...

เช่นเดียวกับอะลี บินอะบีฏอลิบ, ซัลมาน อัล-ฟาริซี, บิลาล อัล-หะบะษี, ซัยด์ บินษาบิต, อัล-มิกดาด, อะบูอัล-คัรดาอ์, อัมมาร์ บินยาซิด, มูอาซ บินญะบัล และอุบัยยฺ บินกะอับ บรรดาบุรุษที่ถูกพัดโบกไปตามลมหายใจของอิสลาม และกลายเป็นบุคคลที่เปี่ยมไปด้วยความสมถะมักน้อย และผู้ทรงความรู้อันล้ำลึก...

ท่านองเดียวกันกับ เสาะหาอะสุท่านอื่นซึ่งถูกสร้างมาภายใต้อุ้งมือแห่งการอบรมของท่านศาสนทูตผู้ไม่รู้หนังสือคือมุฮัมมัด ﷺ จนพวกเขากลายเป็นบรรดาศาสตราจารย์ของโลก เป็นผู้จุดประกายความรู้ศาสตร์ต่างๆ มีถ้อยสำนวนที่เปี่ยมไปด้วยวิทย์ปัญญา ถือเป็น

บุคคลที่จิตใจมีคุณธรรมที่สุด ความรู้สึกซึ่งที่สุดและมักน้อยที่สุด ที่เมื่อพูดคำใดออกไป ทุกสมัยก็ต้องรับฟัง หรือให้ข้อคิดใดๆออกไป ปากกาแห่งประวัติศาสตร์ก็ต้องจดบันทึก...

พวกเขาเปรียบเสมือนนางแหวนที่แทบมองไม่เห็นขอบที่บุดเบี้ยว หรือเสมือนน้ำฝนที่หลังไปรยลงมาจนแทบไม่อาจทราบว่าห้าแรกหรือห้าต่อมาของมันดีกว่ากัน เป็นกลุ่มชนที่มีความเพียบพร้อมสมบูรณ์ในด้านต่างๆ ของความเป็นมนุษย์ ครอบคลุมทุกด้าน... เป็นกลุ่มชนที่ไม่พึ่งพาผู้ใด ในขณะที่มนุษย์ทั้งหลายจำเป็นต้องพึ่งพาพวกเขา... พวกเขาวางรากฐานแห่งความเจริญ และสถาปนารัฐขึ้นมาโดยไม่มีพันธะสัญญาใดๆ จึงไม่จำเป็นต้องยืมผู้เชี่ยวชาญจากประเทศไหนหรือขอความช่วยเหลือแวนการบริหารจัดการจากรัฐบาลใด... แต่พวกเขาสามารถสถาปนารัฐขึ้นมาที่แผ่

ขยายอย่างกว้างขวางและยิ่งใหญ่ที่สุดมายาวนานกว่า 2 ศตวรรษ... คอยเติมเต็มในทุกๆ ความบกพร่อง คอยบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของประชาชนอย่างเต็มกำลังและความรับผิดชอบ... รัฐที่แผ่ขยายฐานออกไปอย่างกว้างขวางนี้ ถูกสถาปนาขึ้นมาโดยมีประชาชาติที่เพิ่งเกิดใหม่ที่คอยให้การอุปถัมภ์ค้ำจุน ประชาชาติที่แทบไม่เคยหยุดนิ่งเฉยในการกระทำความดี ซึ่งในจำนวนนั้น มีทั้งผู้นำที่ยุติธรรม กองคลังที่ไว้วางใจได้ ผู้ตัดสินที่ซื่อสัตย์ แม่ทัพนายกองที่เคร่งครัดศาสนา ผู้ปกครองที่นอบน้อมถ่อมตน พนักงานที่มีจิตสาธารณะ และพลทหารที่ย้ำเกรงพระเจ้า... ด้วยความประเสริฐของการอบรมสั่งสอนทางศาสนาที่ดำเนินอยู่ตลอด... ด้วยความประเสริฐของการเผยแผ่เชิงุชชวนสู่อิสลามที่ยังคงมีอยู่... เป็นวิชาหนึ่งที่ไม่เคยขาดหายไป เป็นเสบียงอาหารที่ไม่เคยสาบสูญ รัฐจึงยังคงถูกค้ำจุนให้ดำรงอยู่เสมอด้วย

บรรดาบุรุษผู้ใฝ่อาภิระชาสู ยิ่งกว่าเรื่องการเก็บส่วยภาษี  
จากประชาชน พวกเขายังคงเพียบพร้อมทั้งด้านการ  
พัฒนาเปลี่ยนแปลงและด้านการเป็นอยู่... จากจุดนี้เอง  
การพัฒนาแบบอิสลามได้ปรากฏโฉมที่แท้จริงออกมา...  
และชีวิตที่มีศาสนาได้แสดงอัตลักษณ์ต่างๆออกมาอย่าง  
ชัดเจนที่สุดและไม่เคยสมบูรณ์เช่นนี้มาก่อนเลยในหน้า  
ประวัติของมนุษยชาติช่วงใดๆ...

นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ใช้ลูกกุญแจแห่งการเป็นศา  
สนทูตไขกุญแจแห่งธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ และ  
แล้ว ชุมคลังแห่งปัญญาและพรสวรรค์ต่างๆมากมายก็  
ถูกเปิดเผยออกมาซึ่ง... ด้วยอำนาจของอัลลอฮ์ ﷻ ท่าน  
จึงสามารถโน้มน้าวให้โลกที่เคยพยศ ยอมหมุ่น  
เปลี่ยนไปในทิศทางใหม่ พร้อมกับเปิดศักราชแห่ง  
ความสันติสุข นั่นคือยุคของอิสลามที่ยังคงเป็นจุดขาว  
อยู่บนหน้าประวัติศาสตร์แทบเท่าทุกวันนี้...

ภายใต้การนำของผู้นำที่มีศักยภาพและ  
ประชาชาติที่ดีเลิศ โลกจึงสามารถพักผ่อนและนอน  
หลับอย่างสบายไร้กังวล ปลอดภัยจากการรุกรานที่  
โหดร้าย ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถใช้ศักยภาพ  
เต็มทีในการพัฒนาสังคมสันติสุข ภายใต้การปกครองที่  
มีความเสมอภาคและยุติธรรม

الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، والله الحمد

จากบทสรุปที่ผ่านมา ทำให้เราทราบว่า  
คุณลักษณะสำคัญของผู้นำและประชาชาติที่สามารถ  
ปฏิบัติภารกิจอันสูงส่งนี้ จะต้องประกอบด้วย  
คุณลักษณะอย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่

- 1) ได้รับทางนำแห่งอัลกุรอานและจริยวัตร  
ของนบี(สุหนนะฮ์)
- 2) ผ่านการอบรมบ่มเพาะด้านคุณธรรม  
จริยธรรมที่ถูกต้อง เข้มแข็งและต่อเนื่อง

3) มีทัศนคติที่สมบูรณ์และครอบคลุมในทุก  
มิติของการพัฒนา

4) มีทัศนคติที่ดีต่อการเมืองการปกครอง

ดังนั้น ณ มิมบารุแห่งนี้ ขอเชิญชวนพี่น้องทุกท่าน ลองทบทวนสังคมเราในปัจจุบันว่า ทั้งผู้นำและประชาชนมีคุณสมบัติทั้ง 4 ประการหรือไม่อย่างไร

ผู้นำเกือบทุกระดับ แม้กระทั่งผู้นำระดับครอบครัว ท้องถิ่นและระดับชาติ ยังไม่ได้รับทางนำแห่งอัลกุรอานที่เข้มข้นพอ ไม่เคยผ่านการอบรมบ่มเพาะด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ต่อเนื่อง มีทัศนคติที่คลาดเคลื่อนในทุกมิติของการพัฒนา และมองว่าการเมืองการปกครองคือทรัพย์สินที่ต้องแก่งแย่งชิงดีกัน ดังนั้น จึงไม่แปลกที่สังคมเรา จะอุดมไปด้วยผู้นำที่ขาดภาวะผู้นำ กอบโกยผลประโยชน์แก่ตนเองและ

เพื่อนพ้อง และไม่ยินดียินร้ายกับคำเตือนของนบี  
มุหัมมัด ﷺ เลย ที่กล่าวว่า

مَا مِنْ وَالٍ يَلِي رَعِيَّةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ وَهُوَ  
غَاشٌّ لَهُمْ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ

ความว่า : ไม่มีผู้ปกครองคนใดที่รับผิดชอบ  
บริหารจัดการในกิจการของมุสลิม แล้วเขาสิ้นชีวิตใน  
สภาพที่นอนหลหลกดวงประชาชนของเขา เว้นแต่อัลลอ  
ฮฺจะห้ามเขามิให้เข้าสวรรค์ (รายงาน โดยอัลบุคอรีฮ์/  
7151)

แม้กระทั่งการ ได้มาของผู้นำก็เป็นที่ข้องงขา  
การซื้อสิทธิ์ขายเสียง กลับกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว  
นบีมุหัมมัด ﷺ เคยยับยั้งมิให้คนที่ร้องขอ ขึ้นดำรง  
ตำแหน่งที่เขาหมายปอง พร้อมกล่าวความว่า

“เราจะไม่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สำหรับผู้ที่  
ร้องขอ และผู้ที่กระสันอยากจะได้” (บันทึกโดยอัลบुकอ  
รีย์/7149)

การคอร์รัปชันถือเป็นบาปใหญ่ที่อัลลอฮ์ ﷻ  
และศาสนทูตของพระองค์ ได้สาปแช่งไว้ ดังที่มีหะดีษ  
กล่าวความว่า

“การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะบังเกิดขึ้นทั้งผู้จ่าย  
สินบนและผู้รับสินบน”(รายงานโดยอิบนุมาญะฮ์/2401)

“ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้สาปแช่งทั้งผู้จ่าย  
สินบนและผู้รับสินบน” (รายงานโดยอัตติรมิซีย์/1387)

ท่านทั้งหลายลองคิดดูว่า หากสังคมใดที่อัลลอฮ์  
ﷻ และศาสนทูตของพระองค์สาปแช่งแล้ว สังคมนั้น  
จะอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุขได้อย่างไร

ยังไม่รวมถึงพฤติกรรมการแต่งตั้งผู้นำของ  
ประชาชนทั่วไป ที่มักเลือกพี่น้องพ้องเพื่อน ญาติสนิท

มิตรสหาย โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านอื่นๆ ใดๆ  
เลย และไม่แยแสกับคำเตือนของนบีมุหัมมัด ﷺ ซึ่งได้  
กล่าวความว่า

“ผู้ใดที่แต่งตั้งชายคนหนึ่ง (ให้ปฏิบัติหน้าที่) ใน  
กลุ่มชนหนึ่ง ทั้งที่ในกลุ่มชนนั้น มีบุคคลอื่นที่อัลลอฮ์  
พอใจยิ่งกว่า (มีความเหมาะสมกว่า ณ อัลลอฮ์) ผู้นั้น  
ย่อมทรยศต่ออัลลอฮ์ ทรยศต่อศาสนทูตของพระองค์  
และทรยศต่อบรรดาศรัทธาชน” (รายงานโดยฮาकिม/  
7123)

ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่า สังคมอุดมด้วย  
อบายมุข ยาเสพติดเต็มบ้านเต็มเมือง ครอบครัวไร้ความ  
อบอุ่น เยาวชนมีปัญหา ผู้ใหญ่ไม่รับผิดชอบ ผู้นำที่ไร้  
ภาวะผู้นำ ประชาชนที่หลงระเริงกับกลลวงชัยฏอน  
สังคมไร้เจ้าภาพที่จะสกัดกั้นการไหลทะลักของ  
วัฒนธรรมไร้ศาสนา เยาวชนถูกอมเมาด้วยวาทกรรม

ชัยภูวนที่ชักนำพวกเขาให้ซึมซับแนวคิดเช็กส์เสรีตั้งแต่เยาว์วัย เจตนาที่แท้จริงที่มีการโหมโรงโฆษณาเรื่อง“ยึดออกพกดุ” คงไม่มีอะไรนอกจาก ต้องการหว่านล้อมชักจูงลูกหลานเราให้หมกมุ่นกับแนวคิดเช็กส์เสรีอย่างเยบยลและแนบเนียนที่สุด สังคมในภาพรวมยังทำตัวไม่รู้ร้อนกับสิ่งเหล่านี้ โดยลืมคำเตือนของนบีมุหัมมัด ﷺ ที่กล่าวความว่า

“ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ ที่ชีวิตฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ท่านทั้งหลายต้องกำชับใช้ในสิ่งดี และสั่งห้ามสิ่งชั่วร้าย หรืออัลลอฮ์จะส่งการโทษทัณฑ์จากพระองค์ แล้วท่านทั้งหลายก็จะขอคู่อต่อพระองค์ แต่คู่อของท่านจะไม่เป็นที่ตอบรับแล้ว” (รายงานโดยอัครมิซีย์/2323)

ดังนั้น เราทุกคนต้องเชื่อมั่นว่า ประชาชาตินี้จะไม่สามารถพัฒนาสู่ความดีงามได้ เว้นแต่ด้วยสิ่งที่ทำให้

ประชาชาติยุคก่อนได้ประสบกับความดีงามมาแล้ว ด้วยคุณสมบัติทั้ง 4 ประการข้างต้นเท่านั้น ที่ประชาชาติมุสลิมสามารถลุกขึ้นจากการหลับใหลและสามารถปฏิบัติภารกิจอย่างสมบูรณ์

ทุกภาคส่วน ไม่ว่าทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรหรือปัจเจก จำเป็นต้องทุ่มเทศักยภาพที่มีอยู่ ทั้งกำลังความคิด กำลังแรงและกำลังทรัพย์ ในการยกระดับและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างจริงจัง และจริงจัง ให้ความสำคัญกับอนุชนรุ่นหลังที่ต้องได้รับการอบรมบ่มเพาะด้วยวิถีอิสลามที่ถูกต้อง ครอบคลุม สมบูรณ์และต่อเนื่อง มีจิตสาธารณะ ใฝ่สันติ ไม่สุดโต่ง และมองโลกเป็นเวทีแห่งการแข่งขันทำความดี ไม่ใช่เป็นสังเวียนแห่งการทะเลาะเบาะแว้ง รบราฆ่าฟันกันอย่างไม่รู้จักจบ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ  
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ



وَارْضَ اللَّهُمَّ عَنِ الصَّحَابَةِ وَالْقَرَابَةِ أَجْمَعِينَ. وَعَنِ التَّابِعِينَ  
وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُسْلِمِينَ  
وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ.  
اللَّهُمَّ اجْعَلْ بِلَادَنَا وَسَائِرَ بِلَادِ الْمُسْلِمِينَ طَيِّبَةً آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً  
رَاحِيَةً.

اللَّهُمَّ انصُرِ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ وَأَهْلِكَ الْكُفْرَةَ وَالْمُنَافِقِينَ  
أَعْدَاءَكَ أَعْدَاءَ الدِّينِ، اللَّهُمَّ انصُرْ إِخْوَانَنَا الْمُجَاهِدِينَ فِي  
لُبْنَانَ، وَفَلَسْطِينَ، وَالْعِرَاقَ وَأَفْغَانِسْتَانَ، وَفِي أَيِّ مَكَانٍ الَّذِينَ  
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِكَ وَالَّذِينَ بَدَلُوا نَفُوسَهُمْ فِي دِينِكَ. رَبَّنَا  
آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.  
عِبَادَ اللَّهِ، إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ، وَإِيتَائِي ذِي الْقُرْبَى،  
وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ، يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ  
تَذَكَّرُونَ. فَادْكُرُوا اللَّهَ الْعَظِيمَ يَذْكُرْكُمْ، وَاشْكُرُواهُ عَلَى نِعَمِهِ  
يَزِدْكُمْ، وَاسْأَلُوهُ مِنْ فَضْلِهِ يُعْطِكُمْ، وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ، وَاللَّهُ  
يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ.